

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Quàm fuerit Christi sepulchrum gloriosum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

CAPVT LXIV.

Bonis bonas, malis malas sepulturas justissimè contingere.

I.
Iob, 17, 1.

Post mortem, sequitur sepultura. Vnde Iob ait: *Spiritus meus attenuabitur, dies mei breuiabuntur, & solum mihi superest sepulchrum.* Si ergo Deus iustus erga animas tentationibus expositas, in vltimo mortis agone; quis eum iniustum dicat erga corpora, siue ea sepeliri sinat, siue insepulta relinquat? De anima Lazari, & anima Epulonis Christus hæc indicauit: *Factum est autem, ut moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinum Abrahe.* En quàm boni, quàmque nobiles funeris non funeris portitores? *Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno.* O miserabilem sepulturam? quàm profundum sepulchrum? quàm lamentabile funus? quàm flebilis lapis-sepulchralis, cui inscriptum est *aternitas! aternitas! heu aternitas!* Iustam esse vitamque hanc funeris pompam, & sepulturam animæ, nemo ambigat: dignus fuit Lazarus Angelorum comitatu; dignus Epulo comitatu diabolorum. Quid mirum est, si illi, qui *sicut equus & mulus* vixerunt, *sepultura asini* sepeliantur? Neque indignum est, si corpora Sanctorum honestè tumulata marmoribus, miraculis, anathematis ornentur. Fuerunt enim domicilia animarum Deo dilectarum, & instrumenta piarum operationum.

II.
Matth. 24, 12.

Qua de causa, postquam Ioannes ab Herode occisus est, leguntur discipuli eius corpus eius tulisse, & cum veneratione sepeluisse. Ad quam sepulturam significandam, & honorificè

Matth. 26, 13.

parandam Maria Magdalena effudit *alabastrum unguenti pretiosi super caput ipsius CHRISTI recumbentis.* Ob quod factum, eam Dominus defendens, dixerat: *Mittens hac unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit, immò addit, toto mundo prædicandum, quod hac fecerit in memoriam eius.*

Ioan. 19, 39.

Nicodemus certè mixturâ myrrhæ & aloes CHRISTVM à morte totum conduxit; & mulieres quoque CHRISTI vngendi causa ad monumentum venerunt. Qui mos Ægyptijs, atque etiam alijs consuetissimus fuit. Hinc corpus Iacob Patriarchæ, iussu filij Ioseph, & cadaver Asæ regis Iuda conditum fuit. Ad quem morem etiam Virgilius lib. 6, Æn, respicit de Miseno scribens:

Cor.

Corpsque lauant frigentis, & unguunt.

De CHRISTI autem sepultura Iſaias vaticinatur: *In die illa, radix Jesse, qui stit in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur, & erit sepulchrum eius gloriosum.* Quàm gloriosum? Primum Ioseph ab Arimathæa, potestate à Pilato obienta, corpus ex infami ligno remouit. Dein venit & Nicodemus ferens mixturam myrrha & aloës quasi libras centum. Acceperunt ergo corpus IESV, & ligauerunt illud linteis, (seu inuoluerunt in sindone munda, quæ seruatur Taurini, sicut sudarium, quod fuerat super caput eius, Mogantiæ) cum aromatibus sicut mos est Iudais sepelire. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus; & in horto monumentum nouum, in quo nondum quisquam positus fuerat. Ibi ergo propter Parasceuen Iudaorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt IESVM. Quàm hoc monumentum nobile fuit? Ipsi Angeli, relicto cælo, in eo sederunt, & stellarum instar splenduerunt. Frequentârunt illud tres Mariæ, uisitârunt Apostoli; & ex eo usq; tempore, per ipsos Christiani nominis acerrimos hostes, hodieque pietatis caussa, ad illud solent proficisci Christi amatores non pauci. De quo glorioso sepulchro Beda, Baronius, Gretserus, alijque complures copiosè scripserunt. Quin & in omnibus Catholicorum, templis sepulchra quæ ot annis extruuntur, quæ gloriam sepulchri illius populo repræsentent. Hunc sepulchri honorem Seruator mille titulis meruit.

Isa. II. 108

VI

Idem habet Matth. 27. 57.

Idem habet

Idem habet

Meruerunt & alij olim quoque sepultura honorati. Sic Saram sepeliuit Abraham, Abrahamum Isaac: Saram quidem, in spelunca agri duplici, qua respiciebat Mambre, hæc est Hebron, in terra Chanaan. Et confirmatus est ager, & antrum, quod erat in eo, Abraba in possessionem monumenti à filijs Heth. De Abraham autem legimus: *Et deficiens mortuus est in senectute bona prouecta q; ætatis, & plenus dierum: congregatusq; est ad populum suum. Et sepelierunt eum Isaac & Ismaël filij sui in spelunca duplici, que sita est in agro Ephron filij Seor Hethai, e regione Mambre, quem emerat à filijs Heth: ibi sepultus est ipse, & Sara uxor eius.* Iacob moriturus filijs benedixit: *Et præcepit eis dicens: Ego congregor ad populum meum: sepelue me cū patribus meis in spelunca duplici, qua est in agro Ephron Hethai, contra Mambre in Terra Chanaan, quem emit Abraham.*

III.

Gen. 23. 19.

Gen. 25. 8.

Gen. 49. 29.

Tertio 3 cum